

بنام بیننده شنوا بشنو ندای حسین را که

حضرت بهاء الله

اصلی فارسی

من آثار حضرت بهاء الله - لثانی الحکمة، المجلد 2، لوح رقم (52)،
الصفحة 130

بنام بیننده شنوا

بشنو ندای حسین را که ما بین ارض و سما مرتفع گشته ، ای حسین ستاره‌های حقیقی معنوی که از افق آسمان عرفان الهی طالع بودند بسبب ظلم ظالمان غروب نمودند و قصد رفیق اعلی کردند ، ظلم بمقامی رسید که صبیحه صخره و نوحه سدره را هر صاحب گوشی اصغا نمود ، ولكن حق مطلع ظلم و نفاقرا مهلت نداد و اخذ نمود ، وَ سَوْفَ يَأْخُذُ الَّذِينَ ظَلَمُوا فِي الْأَرْضِ مِنْ دُونِ بَيِّنَةٍ وَلَا كِتَابٍ مُبِينٍ ، أَنْ أَفْرَحَ بِمَا آيَدَكَ عَلَى عِرْفَانِهِ وَ ذَكَرَكَ مِنْ قَبْلُ وَ فِيهِذَا الْحَيْنِ ، وَ زَيْنَكَ وَ أَبَاكَ بِطِرَارِ رَحْمَتِهِ الَّتِي سَبَقَتْ الْعَالَمِينَ ، كُنْ عَلَى شَانٍ لَا يَمْنَعُكَ شَيْءٌ عَنِ اللَّهِ مَقْصُودِ الْعَارِفِينَ ، الْبِهَاءُ عَلَيْكَ وَ عَلَى مَنْ فَازَ بِنُصْحِي وَ عَمَلٍ بِمَا نُزِّلَ فِي كِتَابِي الْعَظِيمِ .

ORIGINAL